

Resolució 405/2020, de 30 de juliol

Número d'expedient de la reclamació: 325/2020

Administració reclamada: Departament d'Interior

Informació reclamada: Informació relativa a qualsevol instrucció, circular, resolució, manual de treball, o document similar, en matèria d'elaboració d'atestats d'accidents de de trànsit per part dels Mossos d'Esquadra.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment

Resum: La persona reclamant ha comunicat a la GAIP la seva voluntat de desistir d'aquest procediment de Reclamació, degut a que el Departament d'Interior li ha facilitat la informació sol·licitada, de manera que és procedent finalitzar la Reclamació per aquesta causa.

Paraules clau: Generalitat. Trànsit. Policia. Instruccions. Policia. Instruccions. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Desistiment.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 10 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 325/2020, presentada contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de maig de 2020 la persona reclamant va sol·licitar al Departament d'Interior de la Generalitat la informació següent: "qualsevol instrucció, circular, resolució, manual de treball, o document similar, en matèria d'elaboració d'atestats d'accidents de de trànsit per part dels Mossos d'Esquadra. Tant si es tracta de documents elaborats per la pròpia Generalitat com si es tracta de documents elaborats per tercers però utilitzats pels Mossos d'Esquadra". Demana que se li faci arribar aquesta informació en format electrònic.
3. La Reclamació presentada el 10 de juliol de 2020 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta de la seva sol·licitud.
4. El 14 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de

la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 21 de juliol de 2020 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant en la què fa constar que desisteix d'aquest procediment en haver rebut ja del Departament d'Interior la informació sol·licitada.
6. El 21 de juliol de 2020 el Departament d'Interior fa arribar a la Comissió còpia de la resposta a la sol·licitud que ha estat notificada a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Finalització per desistiment

L'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, preveu que les persones interessades poden desistir de les seves sol·licituds i renunciar als seus drets i que, en aquests supòsits, l'Administració ha de declarar conclòs el procediment, llevat que hi concorrin terceres persones afectades.

La persona reclamant ha manifestat expressament a aquesta Comissió la seva voluntat de desistir d'aquesta Reclamació, en haver obtingut ja la informació que n'era el seu objecte, i en conseqüència, la GAIP declara la seva finalització, considerant que no consta l'existència de terceres persones amb interessos que puguin resultar perjudicades per aquest desistiment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de juliol de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 325/2020 per desistiment, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.